

Udvalgets indstilling, sålydende:

„Statsregnskabet for finansåret 1947—48 godkendes“,

vedtoges uden afstemning.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 377 af 12. juli 1946 om rådigheden over visse faste ejendomme, der er overgået i statens eje (skødeklausejendomme), m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4405; fremsættelsen findes i tidenden sp. 481).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingeborg Hansen: De forhold, der ligger til grund for dette lovforslags fremsættelse, er ifølge bemærkningerne til lovforslaget og ifølge den højtærede indenrigsministers fremsættelsestale dels, at forsvarsordningen endnu ikke foreligger, dels at Hanstholm havns skæbne endnu ikke er afgjort. Det oplyses, at byplanordningen for Hanstholm, som man tidligere også afventede, forsåvidt nu er udarbejdet, men at man ikke kan tage stilling til spørgsmålet, om denne ordning skal gennemføres, før havnens skæbne er afgjort. Vi i vort parti er ganske enige i, at under disse forhold må lovforslaget gennemføres, og vi tiltræder således, at suspensionen af tilbagekøbsretten forlænges indtil 31. marts 1951.

Nielsen-Man: Jeg beklager, at det har været nødvendigt for den højtærede minister at fremsætte dette forlængelsesforslag. Den afvikling, som har fundet sted på de områder, loven drejer sig om, ganske særlig omkring flyvepladserne og der, hvor der har været tyske krigsanlæg, har jo taget sin tid, og det har sat sine spor på de ejendomme, som denne lov angår, spor, som ikke er lystelige. På den anden side erkender jeg, at det har været nødvendigt for den højtærede minister at forlænge loven, sålænge vi ikke er klar over, hvilke arealer og hvilke ejendomme der kan blive brug for til militære formål. Det samme gælder det andet område, som lovforslaget drejer sig om, Hanstholmområdet. Sålænge

det af ministeriet nedsatte tekniske udvalg ikke er nået til et resultat og ikke har afgivet betænkning, kan man ikke træffe afgørelse om Hanstholm havns skæbne, og sålænge det ikke kan ske, er det vel også rimeligt, at ministeriet for offentlige arbejder ikke har ment at kunne godkende og acceptere den byplan, som er udarbejdet. Denne byplan vil jo få den betydning, hvis den bliver accepteret, at de arealer, det drejer sig om her, disse skødeklausejendomme, som må gå ind under byplanen, ved eventuelt tilbagesalg må behæftes med klausul herom. Jeg vil håbe, at det tekniske udvalg vil fremskynde sit arbejde og vil nå til et snarligt resultat, og at den betænkning, som det tekniske udvalg afgiver, vil gøre det muligt for rigsdagen meget hurtigt at tage stilling til spørgsmålet, om Hanstholm havn skal færdigbygges, eller de penge, der er anvendt der indtil nu, skal være helt spildt. Jeg tror, det tekniske udvalg vil komme til et resultat, der kan danne baggrund for en indstilling til ministeriet, men det er min faste overbevisning, at det kan ikke blive det endelige ord i denne sag. Der er så store interesser knyttet til det spørgsmål, at rigsdagen til sin tid må stå helt frit. Men under de givne omstændigheder kan jeg på mit partis vegne anbefale, at det foreliggende lovforslag får en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Bouet: Således som forholdene ligger, hvor en ny forsvarsordning ikke er vedtaget, vil det være rimeligt, at man, således som forslaget går ud på, forlænger loven et år, selvom de tidligere ejere vel nok ville have sat pris på, om de kunne have fået at vide, om der var mulighed for, at de i henhold til den forkøbsret, som de har efter den gældende lov, kunne få lejlighed til at købe en del af deres ejendom tilbage. Som sagt, vi kan fra mit partis side gå med til forslaget, også hvad angår Hanstholmhavns område, og jeg vil gerne slutte mig til det ønske, der blev udtalt af den ærede ørdfører fra venstre om, at det tekniske udvalg må blive færdig med denne byplanordning, og at sagen så hurtigt må blive forelagt rigsdagen, så at den kan tage stilling til, hvorledes man skal forholde sig i fremtiden med hensyn til Hanstholm havn. Jeg kan altså anbefale forslaget til hurtig vedtagelse.

P. N. Petersen (Røjle): Det kan ikke nægtes, at det er beklagelige forhold, der har